

КОМПОНУВАННЯ ТВОРЧОСТІ ДЛЯ БАНДУРИ ПРЕДСТАВНИКАМИ ЛЬВІВСЬКОЇ БАЯННОЇ ШКОЛИ В КОНТЕКСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ СОЦІОКУЛЬТУРИ

Ю. Іценка) / О. Зав'ялова // *Історія української наукової думки: Компл. дослідж. духовної культури слов'ян: зб. наук, праць. / Упор. Костюк Н.* – К., 2006. – Вип. 3. – С. 112 – 121.

2. Ковнацька Л.Г. *Англійська музика XX века (истоки и этапы развития): Очерки / Л.Г. Ковнацькая.* – М.: Сов. композитор, 1986. – 216 с.

3. Мартынов И. *Очерки о зарубежной музыке первой половины XX века. / И. Мартынов.* – М.: Музыка, 1970. – 504 с.

4. Раабен Л. *Камерная инструментальная музыка первой половины XX века. Страны Европы и Америки: Исследование / Л. Раабен.* – Л.: Советский композитор, 1986. – 200 с.

5. Сидоренко В. *Твори А. Андрушка для гітари соло: до взаємодії фольклоризму і неокласицизму / В. Сидоренко. // Музична*

творчість та наука в історичному просторі: зб. ст. НМАУ ім. П. Чайковського. – К., 2008. – Вип. 73. – С. 241 – 248.

6. Тукова І.Г. *Проблема жанрового діалогу музичних культур: західноєвропейське бароко і українська музика другої пол. XX ст. / І.Г. Тукова.* – *Теоретичні та практичні питання культурології: зб. наук. ст.* – Запоріжжя: ЗДУ, 1999. – Вип. 2. – С. 16 – 25.

7. Яницький Л. *Циклізація як комунікативна стратегія в сучасній культурі / Леонід Яницький. // Критика і семиотика.* – Новосибирск: НГУ, 2000. – Вип. 1 – 2. – С. 170 – 174.

8. Schwinger W. *Penderecki. Begegnungen, Lebesdaten, Werkkommentare / Wolfram Schwinger.* – Stuttgart: Deutsche Verlags-Anstalt, 1979. – 271 s.

Стаття надійшла до редакції 13.03.2012

УДК 787.5(477.83)

Андрій Душний, кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри народних музичних інструментів та вокалу
Дрогобицького державного педагогічного університету

імені Івана Франка,

член-кореспондент Міжнародної академії наук педагогічної освіти,

заслужений діяч естрадного мистецтва України,

заступник голови Львівського обласного відділення

Національної Всеукраїнської музичної спілки

КОМПОНУВАННЯ ТВОРЧОСТІ ДЛЯ БАНДУРИ ПРЕДСТАВНИКАМИ ЛЬВІВСЬКОЇ БАЯННОЇ ШКОЛИ В КОНТЕКСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ СОЦІОКУЛЬТУРИ

У статті висвітлюється творчість для бандури баяністів-виконавців Львівської школи, які водночас є компонуванням музики для баяна, духових інструментів, фортепіано, оркестру народних інструментів, створили ряд творів для бандури, тим самим утвердивши даний жанр у своїй творчості.

Ключові слова: бандура, творчість, компонування, Львівщина.

Літ. 13.

Постановка проблеми, аналіз останніх досліджень та публікацій. Розвиток національної школи бандурного виконавства потребує щораз нового вивчення та пропаганди. У сучасних умовах триває постійний пошук удосконалення конструкції інструмента, нового високоякісного репертуарного забезпечення, новітніх методик викладання гри, що в комплексі сприяють професійному становленню музиканта-педагога.

В дисертаційних дослідженнях Н. Брояко, В. Дугчак, О. Дубас, Л. Мандзюк у широкому аспекті обґрунтовано теоретичні аспекти виконавської техніки бандуриста, розвиток професійних засад бандурного мистецтва 1970 – 1990 років, кобзарські школи, актуальним

питанням ансамблево-виконавської творчості. Дані наукові розвідки сприяли утвердженню бандури в академічному-народно-інструментальному мистецтві України.

За останнє десятиріччя науково обґрунтовано та захищено низку дисертаційних досліджень у галузі бандурного мистецтва, зокрема на акумулювання в репертуарному напрацюванні:

- Н. Морозевич “Бандурне мистецтво як культурне надбання сучасності” (2003), у якому вибудовано естетико-мистецтвознавчу концепцію бандурної творчості, у тому числі, своєрідності саме бандурних композицій та бандурного виконавства з його культурологічними орієнтирами, які спрямовують діяльність бандуриста в межах усталеного артистичного

КОМПОНУВАННЯ ТВОРЧОСТІ ДЛЯ БАНДУРИ ПРЕДСТАВНИКАМИ ЛЬВІВСЬКОЇ БАЯННОЇ ШКОЛИ В КОНТЕКСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ СОЦІОКУЛЬТУРИ

репертуару на досягання “бандурного модерну” сучасного мистецького вжитку [7, 5];

- О. Олексієнком “Творчість Миколи Дремлюги і процес становлення бандурного репертуару” (2003), розглядається творча спадщина відомого українського композитора ХХ століття Миколи Дремлюги в її взаємозв’язках з процесами формування і розвитку нових тенденцій бандурного мистецтва, що призвели до становлення його професійно-академічного напрямку [10, 18];

- М. Семенюк “Музична діяльність Гната Хоткевича в контексті української культури першої третини ХХ століття (за матеріалами Центрального Державного історичного архіву, м. Львів)” (2006), присвячене аналізу ряду репрезентативних зразків камерно-вокальної, вокально-симфонічної, інструментальної та музично-сценічної творчості Г. Хоткевича і окреслено стильовим засадам праці композитора, атрибутовано нововиявлені зразки і фрагменти творів, їхній жанровий спектр [12];

- І. Панасюка “Творча діяльність С.В. Баштана в контексті становлення київської школи академічного бандурного виконавства” (2008), яке присвячене дослідженню творчої діяльності фундатора і лідера Київської школи академічного бандурного виконавства, народного артиста України, професора С.В. Баштана в процесі становлення цієї школи, а також аналізу й оцінці творчих здобутків київської школи академічного бандурного виконавства [11, 17];

- І. Дмитрук “Жанр перекладу та його різновиди в сучасному бандурному мистецтві” (2009), у якому осмислюється характеристика засад бандурної композиторської творчості, визначальною рисою якої є повторне використання власного музичного матеріалу, що диференціюється як авторський переклад, характеризуються його жанрові різновиди [1, 17];

- О. Ніколенко “Оригінальна інструментальна бандурна творчість в аспекті жанрово-стильової еволюції” (2011), у якій введено в науковий обіг аналіз низки новітніх бандурних композицій, що належать до досліджуваної жанрової групи, серед них – неопублікованих творів, що пройшли успішну апробацію в концертній практиці [8, 5].

Водночас сьогодні широко відомі праці В. Кабачка, Є. Юцевича, С. Баштана, А. Омельченка, Г. Хоткевича, М. Опришка, Я. Пахульського, В. Герасименка, Б. Жеплинського та ін., які є фундаментальним напрацюванням бандурної педагогіки та виконавства національної школи.

Паралельно науковому забезпеченню Української школи, розвивається концертне виконавство,

створюються оригінальні композиції для бандури соло, однорідних і мішаних бандурних ансамблів українських композиторів-бандуристів С. Баштана, О. Баглай, О. Вільгуцької, О. Герасименко, Р. Гриньківа, М. Дремлюги, Г. Менкуш, В. Кирейка, Ю. Олійника, З. Штокалка та ін.

У цій ситуації окремої уваги заслуговують приклади репертуарного забезпечення не лише виконавцями-бандуристами, але й митцями-універсалами, знавцями народного інструментарію, які були далеко не рідкістю. Зокрема, серед музикантів-баяністів, у доробку яких знаходимо приклади звернення до бандурної творчості – заслужений діяч мистецтв України, баяніст-виконавець та композитор Костянтин Мясков, баяніст-виконавець (учень В. Подгорного) та композитор Анатолій Гайденко (учень В. Золотухіна), баяніст-виконавець (учень В. Бесфамільнова), лауреат міжнародних виконавських та композиторських конкурсів і премій, симфонічний диригент (учень В. Гнедаша) та композитор (учень М. Скорика) заслужений діяч мистецтв України Володимир Зубицький, баяніст-виконавець (учень М. Оберюхтіна), засновник школи джазу на баяні в Україні, заслужений діяч мистецтв України Віктор Власов (учень М. Оберюхтіна).

До цієї плеяди музикантів-баяністів ми відносимо низку представників Львівської баянної школи А. Онуфрієнка, А. Нікіфорука, Я. Олексіва, Ю. Чумака які створенням оригінальних творів для бандури поповнюють репертуарну скарбницю для цього унікального українського інструмента.

Мета статті полягає у висвітленні творчості для бандури представників Львівської баянної школи А. Онуфрієнка, А. Нікіфорука, Я. Олексіва, Ю. Чумака, А. Душного в контексті національної школи академічного народно-інструментального мистецтва.

Виклад основного матеріалу. Трагування бандури як академічного інструменту, зумовлене вдосконаленням фахової освіти та розвитком концертної практики, викликало гостру потребу забезпечення відповідним виконавським репертуаром, який би розкривав потенціал технічно вдосконаленого інструменту у рамках традиційних та новітніх жанрів концертного та дидактичного репертуару.

Одним із потужних осередків академічного бандурного виконавства, освіти та науки є Львівщина. На Львівщині активно функціонує: *фестиваль* кобзарського мистецтва ім. Ю. Сінгалевича та *конкурс* виконавців на народних інструментах ім. А. Онуфрієнка із номінацією “бандура вокальна та інструментальна”;

КОМПОНУВАННЯ ТВОРЧОСТІ ДЛЯ БАНДУРИ ПРЕДСТАВНИКАМИ ЛЬВІВСЬКОЇ БАЯННОЇ ШКОЛИ В КОНТЕКСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ СОЦІОКУЛЬТУРИ

різновекторна концертна діяльність (В. Герасименка, Л. Посікіри, О. Герасименко, дуету “Бандурна розмова” (О. Созанський та Т. Лазуркевич), квартету бандуристок “Львів’янки”, дуету бандуристок “Берегиня” (Н. Цигилик-Чумак та Н. Гамар), дуету бандуристок “Срібні струни” (О. Бобечко та Н. Цехмейстер), Д. Губ’яка, Б. Баглая та ін.) [6]; наукове дослідження *різновекторних сторін бандурного мистецтва* (О. Бобечко, О. Герасименко, Б. Жеплинський, І. Дмитрук, А. Душний, О. Ніколенко, С. Пінчак, Л. Посікіра, Н. Цигилик-Чумак та ін.); компонування оригінальної музики, перекладання та аранжування (О. Баглай, О. Герасименко, О. Вільгуцька, О. Верещинський, А. Душний, Є. Душна, В. Листопад, Л. Посікіра, Н. Цигилик-Чумак, Ю. Чумак, Н. Якимець та ін.), що в підсумку зосереджує активну увагу на різноплановій пропаганді та утвердженню Львівської школи бандурного мистецтва в контексті національного масштабу.

Окремої уваги заслуговують представники Львівської школи баянно-акордеонного мистецтва, які хоч небагато, але все ж мають у своєму доробку композиції для бандури для різних ланок навчання.

Постать одного із засновників даної школи, педагога, диригента, громадського та адміністративного активіста, заслуженого діяча мистецтв України, професора Анатолія Онуфрієнка (учня М. Оберюхтіна) широко відома як в Україні, так і далеко за її межами. Його творчість покликана компонуванням творів для баяна, кларнета, оркестру народних інструментів, музики до спектаклів [3, 185 – 187]. Маловідомою є творчість для бандури композитора, що дає підстави для висвітлення даного напрямку діяльності, а це – “Ескіз” та “Тема з варіаціями”, які на сьогодні знаходяться в рукописі, і лише готуються до друку.

Так, А. Онуфрієнка звернувся до бандурного репертуару 1973 року. “Ескіз” є нефольклорно-орієнтованою оригінальною композицією для бандури соло як академічного інструменту. В основу тричастинного твору покладено фактурні типи та мелодичні моделі, які розкривають інструментально-виразовий виконавський потенціал інструменту. Твір був презентований на урочистій академії-концерті присвяченій 75-річчю від дня народження А. Онуфрієнка, яка відбулася в рамках III-го Всеукраїнського конкурсу баяністів-акордеоністів “Візерунки Прикарпаття” у 2010 році у Дрогобицькому ДНУ ім. І. Франка студенткою вузу Л. Оліярник¹.

“Тема з варіаціями” створена композитором в Краснодарі у серпні 1974 року. Основний виклад твору побудований на головній темі, яка плавно переходить у Варіації I, відтак варіації почергово викладені одна за одною й умовно можуть бути використані як окремі частини. В даному творі V Варіацій, які різні за характером та інтонаційно-виконавським викладом. Закінчується твір умовною кодою на *Andante maestoso*, яка служить своєрідним урочистим закінченням твору, і може за бажанням виконавця бути активізована після будь-якої варіації.

Хмельницький баяніст-виконавець, педагог та композитор Анатолій Нікіфорук (учень А. Оберюхтіна) відомий у мистецьких колах своїми напрацюваннями для баяна, водночас створює музику для фортепіано (“Прелюдія”), скрипки (“Рондо”), а відтак – бандури (“Українська рапсодія”, “Вальс-еспромт”) [5, 91]. Усі твори на сьогодні знаходяться у рукописах, і доступні невеликій аудиторії виконавців у оригінальних копіях автора.

У 2009 році у видавництві “Посвіт” (Дрогобич) вийшов із друку навчальний посібник “Педагогічний репертуар бандуриста-вокаліста “Дзвени, бандуро!” [13] до якого увійшли оригінальні композиції баяніста-виконавця та педагога Юрія Чумака (учня С. Карася) “Дзвени, бандуро”, “Скрипка-чарівниця”, “Довго мужа вибирала”, “Музика гір” на слова львівської поетеси А. Канич [13, 4 – 20]. Твори скомпоновані Ю. Чумаком отримали позитивні відгуки від фахівців-бандуристів й активно влилися у репертуарне сьогодення, яке простежується виконанням композицій на конкурсах-фестивалях України.

Водночас оригінальній музиці для бандури представниками баянного виконавства Львівщини перекладено та аранжовано низку творів для різних рівнів навчання. Бандурна жанрова система перекладу детермінує творчий процес, його мету і кінцевий результат нотного запису, також акцентує увагу на специфіці підходів до оригіналу та до методів втілення перекладу, якості художнього оновлення і творчій волі композитора [2].

На зламі століть у історичному аспекті Львівської баянної школи з’являється плеяда талановитих музикантів-виконавців із професійними підходами до створення музики, перекладання, аранжування для того чи іншого інструменту чи колективу, й зокрема бандури.

¹ III-й Всеукраїнський конкурс баяністів-акордеоністів “Візерунки Прикарпаття” (ДДПУ ім. І. Франка, 19 – 21 березня 2010 року): Програма / Ред.-упоряд: А. Душний, Б. Пиц. – Дрогобич: Посвіт. 2010. – С. 18.

КОМПУНУВАННЯ ТВОРЧОСТІ ДЛЯ БАНДУРИ ПРЕДСТАВНИКАМИ ЛЬВІВСЬКОЇ БАЯННОЇ ШКОЛИ В КОНТЕКСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ СОЦІОКУЛЬТУРИ

В 2006 році у Львівському видавництві “ТеРус” була надрукована збірка творів для учнів початкових мистецьких навчальних закладів “Бандуро, дзвени, не стихай!” [4] упорядкована Андрієм Душним (учнем С. Карася) та Єфросинією Душною (бандуристкою та педагогом). Збірка умовно розподілена на три розділи, побудовані на поступовому зростанні технічних та вокальних труднощів із переходом до ансамблевої гри.

У першому – в широкому аспекті представлено репертуар для учнів-бандуристів молодших класів. Репертуар складають: дитячі пісні “А задумав чижик собі оженитись”, “Ой зібралась звірина”, “Ішла коза попід ліс”, “Темний ліс”, “Танцювали миші”, “Киця” та ін.; пісні на слова та музику Б. Гірського “Боже, врятуй Україну”, “Боже, Отче, глянь на діти”, “Пісня-молитва”, “В мами я одна” та ін.; пісні на слова та музику І. Шевчук “Миколай, Миколай ти до нас завітай”, “Пісенька матусі”; українські народні пісні “Був собі гарний хлопець”, “Що ж я буду бідний діяв”, та багато, багато інших.

У другому розділі, композиції більш насичені технічними, подекуди вокальними труднощами, що вимагає від учнів майстерного їх поєднання в єдине ціле. Народні пісні (“Поїхав козак на чужину”, “Іхав козак з України”, “Ой на Івана зілля рвала”), на повстанську тематику (“Заплакали карії очі”, “Гей, повстанці”, та пісня на слова В. Явори та музику В. Костенка “Назбирай мені роси”) орієнтовані не лише на учнів музичних шкіл, але і на студентів молодших курсів вищих навчальних закладів України.

Твори для ансамблевого виконання становлять третій розділ, до якого увійшли українські народні пісні “Ой полечко поле”, “Гей, що у полі три доріжки різно”, “Ой там у темному гаю”, “Летіла зозуля”. Самим яскравим є твір на слова та музику Б. Гірського “Трай бандуро”, в якому образно описується вся історія нашої України.

Збірка отримала широке визнання у мистецьких колах, композиції активно виконуються на національних конкурсах у Кіровограді (“Провесінь”) та Дрогобичі (ім. А. Онуфрієнка), увійшли до навчальних програм початкових мистецьких навчальних закладів України.

Сьогодні у баянному світі України широковідоме ім’я Ярослава Олесіва (учня С. Карася) представника молодшої генерації школи. Всесторонньо ерудованого музиканта-виконавця, диригента, науковця та композитора, твори якого скомпоновані для баяна та оркестру українських народних інструментів активно входять до репертуару різних виконавців та колективів

України та зарубіжжя, а також до навчальних програм ВНЗ.

Новим словом у творчості Я. Олексіва є твір присвячений пам’яті композитора Анатолія Кусякова – “Одкровення” [9], на початковому етапі написаний для баяна, але на прохання фахівців-бандуристів, перекладені автором для бандури-соло. Цікавим моментом композиторського задуму є поєднання неофольклоризму з філософським підходом, яке проявилось у авторському віршованому роздумі над сутністю буття, що спонукало до назви твору.

Творчий сімейний тандем Дрогобичан Юрія Чумака (баян) та Наталії Цигилик-Чумак (бандура) активно пропагує бандурне мистецтво створенням аранжувань та перекладень для бандури. Таким чином, композиції “Перехресні стежки” на музику І. Хоми, та слова А. Канич, “Сон” на музику Б. Фільц та слова Т. Шевченка, “Фантазія травневих ночей” на музику та слова В. Івасюка, “Мак” на музику Б. Весоловського, “Цвіту долю принеси” на музику В. Корча та слова Й. Фиштика, “Стоять верби” на музику В. Філіпенка та слова І. Лазаревського побутують у репертуарі як студентів музичних училищ і ВНЗ України, так і концертуючи бандуристів [13, 21 – 45].

Висновки. Паралельно створенню оригінальної музики, перекладенню та аранжуванню творчості для бандури професійними бандуристами, Львівщина багата на композиції для бандури скомпоновані баяністами, які створюють як оригінальну музику так і низку перекладень та аранжувань що в цілому сприяє поповненню концертного та навчального репертуару бандуристів України, та пропаганді означеного жанру в контексті національного академічного народно-інструментального мистецтва.

1. Дмитрук І. *Жанр перекладу та його різновиди в сучасному бандурному мистецтві: автореф. дис... канд. мистецтв. 17.00.03 – музичне мистецтво / Ірина Дмитрук / ЛНМА ім. М. Лисенко. – Львів, 2009. – 19 с.*

2. Дмитрук І. *Переклад як жанрово-видова категорія художньої творчості в бандурному мистецтві / І. Дмитрук // Проблеми педагогіки мистецтва. Серія: Кобзарське мистецтво. – 36. статей. – Ялта: РВВ РВНЗ КГУ, 2007. – Вип. 2. – С. 36 – 45.*

3. Душний А. *Анатолій Онуфрієнко: життя присвячене музиці: монографія / А. Душний. – Дрогобич: Посвіт, 2010. – 328 с.*

4. Душний А., Душина С. *Бандуро, дзвени, не стихай!: зб. тв. для уч. поч. мист. навч. закладів / А. Душний, С. Душина. – Львів: ТеРус, 2006. – 44 с.*

5. Душний А., Пиц Б. *Львівська школа баянно-акордеонного мистецтва: довідник / А. Душний, Б. Пиц. – Дрогобич: Посвіт, 2010. – 216 с.*

МУЗИЧНО-ПРОСВІТНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ВІКТОРА МАТЮКА (до 160-річчя від дня народження)

6. Жеплинський Б., Ковальчук Д. Українські кобзарі, бандуристи, лірники; енциклопедичний довідник / Богдан Жеплинський, Дарія Ковальчук. – Львів: Галицька видавнича спілка, 2011. – 316 с., 1154 іл.

7. Морозевич Н. Бандурне мистецтво як культурне надбання сучасності: автореф. дис... канд. мистецтв. 17.00.03 – музичне мистецтво / Ніна Морозевич / ОДМА ім. А. Нежданової. – Одеса, 2003. – 18 с.

8. Ніколенко О. Оригінальна інструментальна бандурна творчість в аспекті жанрово-стильової еволюції: автореф. дис... канд. мистецтв. 17.00.03 – музичне мистецтво / Олена Ніколенко / ЛНМА ім. М. Лисенко. – Львів, 2011. – 18 с.

9. Олексів Я. “Одкровення” для баяна (акордеона) та у перекладенні для бандури: метод, рекомен. для ВНЗ культ, і мист. I–IV рівнів акредитації / Ярослав Олексів. – Львів: ТеРус, 2009. – 24 с.

10. Олексієнко О. Творчість Миколи Дремлюги і процес становлення бандурного репертуару:

автореф. дис... канд. мистецтв. 17.00.03 – музичне мистецтво / Олександр Олексієнко / НМАУ ім. П. Чайковського. – К., 2003. – 18 с.

11. Панасюк І. Творча діяльність С.В. Баїтана в контексті становлення кийської школи академічного бандурного виконавства: автореф. дис... канд. мистецтв. 17.00.03 – музичне мистецтво / Іван Панасюк / НМАУ ім. П. Чайковського. – К., 2008. – 18 с.

12. Семенюк М. Музична діяльність Гната Хоткевича в контексті української культури першої третини ХХ століття (за матеріалами Центрального Державного історичного архіву, м. Львів): автореф. дис... канд. мистецтв. 17.00.03 – музичне мистецтво / Маргарита Семенюк / ІМФтаЕ ім. М. Рильського. – К., 2006. – 20 с.

13. Чумак Ю., Циgiliк-Чумак Н. Педагогічний репертуар бандуриста-вокаліста “Дзвени бандуро!”: навчальний посібник / Юрій Чумак, Наталія Циgiliк-Чумак / [ред-упоряд. А. Душиний]. – Дрогобич: Посвіт, 2009. – 48 с.

Стаття надійшла до редакції 13.03.2012

УДК 78.09(477)

Іван Фрайт, кандидат педагогічних наук, доцент

кафедри народних музичних інструментів та вокалу
Дрогобицького державного педагогічного університету
імені Івана Франка

МУЗИЧНО-ПРОСВІТНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ВІКТОРА МАТЮКА (до 160-річчя від дня народження)

“.. хоч як високо колись в будучині піднесеться рівень і престиж нашої галицької музики – то в історії її початків, між першими стовпами її підйому – Вербицьким і Лаврівським – мусить знайтися також місце для тих “змарнованих талантів та “тихих працівників”, як автор “Крилець”, “Веснівки” та “Капрала Тимка” – Віктор Матюк”.

С. Людкевич

У статті висвітлено музично-просвітницьку діяльність Віктора Матюка, яка сприяла збагаченню змісту, форм і методів навчально-виховного процесу національним елементом, його науково-методичним забезпеченням; розвитку ідеї української національної школи та національного виховання, утвердженню її засад у практичній діяльності; формуванню розгалуженої мережі музичних товариств; створенню Вищого музичного інституту у Львові.

Ключові слова: національне музичне виховання школярів, національна свідомість, навчання, спадщина, ідеї композитора.

Літ. 27.

Постановка проблеми та аналіз останніх досліджень та публікацій.
На сучасному етапі розвитку українського суспільства, в умовах державного й духовного відродження, пріоритетна роль належить розвитку національної системи виховання, яка передбачає виховання дітей на культурно-історичному досвіді рідного народу, його традиціях, звичаях, обрядах, багатовіковій мудрості і духовності попередніх поколінь. Саме тому творча спадщина визначних діячів минулого продовжує і надалі привертати увагу дослідників.

Особливий інтерес у цьому плані викликає діяльність західноукраїнських композиторів другої половини ХІХ – початку ХХ сторіччя, які, в умовах іноземної окупації, зробили вагомий внесок у розвиток музичної освіти і виховання в регіоні. Почесне місце серед них посідає Віктор Матюк – священник, композитор, педагог, визначний музично-громадський діяч.

Особистість В. Матюка (1852 – 1912) привертає увагу багатьох дослідників (І. Бермес, М. Білинська, М. Загайкевич, С. Івасейко,